

Praha 28. září 2008 (noc)

Ahoj,

tak to jsou dobré zprávy... K uzdravování blahopřeju!

Já jsem pořád nějak nespokojený - nikam "do společnosti" nechodím, s nikým nemluvíím (výjimkou jsem jen ti, co mám doma), hodně čtu různé *divné* knihy (většinou víc najednou) a jinak nic. Na televizi koukám každou chvíli, ale málokdy je zapnutá. Svět nějak nefunguje, ale vlastně mě to ani nijak nepřekvapuje. Je totiž takový, že by podle zdravého (nebo i nezdravého) rozumu vůbec fungovat neměl ani chvilku. Ani to "nespokojený" není přesné; vlastně jsem spokojený s tím, že jsem se odevšad "vypařil", ale nespokojený s tím, že jsem to vůbec musel udělat. Nebo tedy musel... *když chci, musím*, ale není jisté, jestli chci to „správné“. Koneckonců ani nevím, co to vlastně je nebo by být mohlo či mělo.

Nějak se neumím poslední dobou vyjadřovat, protože i když se snažím co nejlíp popsat nebo říct, na co myslím, je z toho pokaždé něco jiného. Něco blbého, co nestojí ani za myšlenku, ani za odpověď; a já jakožto autor z toho působím jako totální pitomec. Zabředl jsem do naprosté abstrakce, že už tomu nerozumím ani já sám. Třeba se konečně zblázním...

Včera jsem měl sen: seděl jsem u nějaké řeky a chytal ryby. Nebraly, šel kolem nějaký chlápek a říkal, ať se *vrátím k lidem* (to fakt řekl, i takhle divně), ale já místo toho vlezl do vody a nechal se unášet proudem, voda byla hrozně studená a pak už nebylo nic. A v té vodě pořád někde plavu – tělo si tady sedí, ale duše je ve vodě (daleko, ta řeka tekla rychle), pokud jsem tedy někdy nějakou vůbec měl.

Táta byl dneska na propustku doma, možná ho budou muset zase operovat a něco už konečně udělat s tou kostí... je to jak nekonečný příběh. A ty nemám rád, zvláště takové, kde jde o zdraví a není ani jasné, kam směřují.

No a to je všechno... krom včerejší drobné potyčky s nějakými pubertáky, kteří tady v ulici do všeho mlátili, i do aut; tak jsem vyběhl ven, vyhnal je a oni odtáhli. Pak jsem nemohl spát, nemám moc rád takovéhle konflikty. To je asi tak všechno, co je "nového", i když je to vlastně pořád dokola - "the same old song with a new melody"...

Tak se měj hezky a dobře a vůbec a ahoj,
M#